

בו' אייר תרע"ו (1916) נפטר הסופר שלום עליכם (שלום רבינוביץ),
מגדולי המספרים באי דיש. בהומור חי ושוקק ספר את ספורו של היהודי הקטן
בגולה.

אילו הייתי רוטשילד

- אילו הייתי רוטשילד, - כך פתח פעם אחת מלמד כחריאלי בהחעטף עליו נפשו
ביום החמישי, בשעה שאשתו הרבנית הציקה לו בטענותיה וחבעה ממנו מזונות לצרכי
שבת, - הוי, אילו הייתי רוטשילד! כסבורים אתם, מה הייתי עושה? ראשית חכמה,
הייתי קובע מנהג לחיקון העולם, שכל אשה מישראל, ואפילו העניה שבעניות,
פוסקין לה שלושה זהובים בערב שבת, כדי שלא תציק לבעלה ביום החמישי ולא תבוא
עמו בטרוניה ולא תעבירהו על דעתו ועל דעת קונו! ושנית, הייתי פודה מידי
בעל-חובי את קפוטת-השבת שלי, הנחונה לו במשכון. או לא כן: מוטב שאפדה קודם
את בורנסה של אשתי, זה של עור-תחולים, - תחדל-נא לנקר במוחי כיתוש זה
ולהתאונן כל ימיה, כי קר לה. אחר-כך אקנה לצמיתות את כל הבית הזה עם כל
שלושת חדיריו, עם המזוזה והמרחף ועלית-הגג ולול-התרגולים, הכל בכל מכל כל -
ואל תאמר: צר לי המקום שאשב כאן. הרי שני חדירים לפניך, שניהם ברשותך הם, ואח
אפי לך, בשלי לך, בבסי לך, עשי בהם כל אות-נפשך, ובלבד שתניחי לי לישוב בשלוה
ולהרביץ תורה לילדי ישראל מתוך דעה צלולה! אז תחדל דאגת הפרנסה, איך יגון
ואנחה, חפשי אני לנפשי ואיני צריך עוד להוגיע את מוחי ולבקש תחבולות לצרכי
שבת - כלום יש לך תענוג גדול מזה? אח כל בנותי אני משיא לאנשים ופורק ריחים
מעל צוארי, והרי אני בן-חורין בעולמו של הקדוש ברוך-הוא - אשרי, מה טוב חלקי
ומה נעים גורלי!

עונת הרחצה החלה, וכדאי בהזדמנות זו להביא שוב לידיעת הציבור כולו מספר חוקים שעליהם יש להקפיד בכל עת:

1. אין רחצה ללא מציל.
2. הכניסה לזרים או לאורחים אסורה ללא לבר משק.
3. ילדים ללא חו שחיין יכולים להמצא בבריכה רק בליווי הורה, חבר, אח או אחות מבוגרים.
4. יש להתקלח לפני הכניסה למים.
5. אין להכנס למים עם פצעים או כסובלים ממחלה כלשהי.
6. יש לשמור על הנקיון בכל שטח הבריכה - במים, מסביב, על הדשאים ובשרותים.
7. אין לצעוק בשטח הבריכה.
8. במקרה שעדים אף לחשש לטביעה, יש לאזעיק את המציל ו/או חברים שחיינים מנוסים שבסביבה.
9. יש להשמע להוראות המציל.

המציל לשבעת השבועות הבאים הוא טרי. האחראי וכתובת לכל עניין הנוגע לבריכה (באופן זמני) הוא אדי.

+ בגלל תקלות שמקורן במחלה וכן בקלקול מכונת הכתיבה, לא יצא העלון בשבוע שעבר, אתכם הסליחה.

+ ברכותינו לחברינו, האמנים לילה ומרקי, אשר תמונה משלהם (אחת-אחת לכל אחד מהם) התקבלה לתערוכות יום העצמאות המחיימת בבית אבא חושי בחיפה.

+ בשבת בבקר זכינו לחוויה מיוחדת במינה - כך מוסרים אניני השחיה שבינינו - כשנבחרת השחיה האמריקאית שהשתתפה בכנס הפועל התארחת שלנו. היה זה כבוד גדול מאד, כי אף נבחרת אחרת לא בקרה באף משק אחר (ב) ראינו שחיינים ברמה עולמית, שבארץ בכלל ובמשק בפרט אין רואים כל יום.

אפשר לציין כאן שבין השחיינים היו טובי השחיינים בעולם, כולל אלופי עולם, זוכי מדליות מהאולימפיאדות וכאלה שנחשבים היום לפייבוריטים לאולימפיאדת מינכן. כל הכבוד לטרי שהצליח לארגן בקור זה.

+ חתונתם של שאולי ריפקינד ומרים שור תחסיים ב-6 באוקטובר (חזה"מ סוכות) מזל טוב!

+ מחלקת הנח"ל מתפזרת. שמונה מהם, ארבע בנות וארבע בנים, נשארים אצלנו לשל"ת מאוחר (ללא מדים). כל האחרים חוזרים לצבא, לאימון מתקדם, ויחזרו אלינו בחודש נובמבר לשל"ת מאוחר, למשך שנה בערך. ארגנו להם טיול מוצלח ב-6 ימים בסיני ועתה אנו נפרדים מהם בברכת שלום ולהתראות והיו בריאים ושלמים. דרך אגב, האם ספרנו כבר שחברה אלז זכו בפרס ראשון מטעם הנח"ל על המחנה המסודר ביותר? אם ספרנו, ראוי לספר זאת שוב!

+ גם ידינו הצעירים מ"שנת-הכשרה" נפרדים מאתנו, אך לתקופה קצרה יותר. הם יוצאים בעוד שבוע לסמינר של 4 שבועות בירושלים. נאחל להם הצלחה מלאה ובילוי אינטנסיבי ונצפה לשובם.

זה איכפת לנו

הידת המלך

מאחר שקראנו את מכתבה של החברה רינה
כ' חזרנו בנו כי ידענו שחטא חטאנו.
אחד מאתנו ואחת מן המשק יצאו לטייל
לאור הירח, אחרי הסרט. להמחזם הגדול
מצאו, על הדשא הירוק, שלל של שיירי
כריכים, עטיפות של סוכריות, קליפות של
גרעינים ומיני נירוס. כמובן, חברינו
האחרים אספו את הפסולת במקום להנח
מקרינות הערב.

הבה חברים, תנקו וננקה וכל המשק
יהיה מקום נעים להיות בו.

חניכי שנת הכשרה

פעם היה מלך והוא החליט לקיים סעודה.
לסעודה הזמין ארבע מאות וחמישים איש ולמשרתיו
ציווה לתת מנות אוכל לכל אורחיו, מנה אחת
לכל אורח. המשרתים חלקו את המנות, חלקו
וחלקו. הם חלקו חמש מאות וחמישים מנות ועוד
היו אנשים בלי מנות. והם לך אמר: "עצרו!
בארמוני אין עוד אוכל". והמשרתים ספרו את
האורחים והיו ארבע מאות וחמישים, וכל אחד
טען שהוא קבל רק מנה אחת, והיו כאלה שטענו
שבכלל לא קבלו.

והמלך הכריז שיתן פרס למי שיפתור
את החידה הזאת.

בת-שבע

חזכורת לכתות ז' - יב'

שיחות טלפון לחוץ לארץ

תלמידים בכתות אלו, מחבקשים שוב
שלא להשאיר את תיקיהם למטה בחדר האוכל
ובחוץ על הדשא, מכיוון שכך הם פוגעים
בנקיון ובסדר הטוב במרכז הכפר.
הננו מבקשים שיתוף פעולתכם הפעם.
בכל אופן, לידיעתכם: חיק אשר יונח
במקומות אלה ילקח ויהיה על התלמיד
לפנות למורים או לחברי הועדה לקבל אותו
בחזרה.

ועדת הנעורים

השיחות הנ"ל - כלן לבריטניה -
רשומות על השבוענו ולא ידוע לנו מי התקשר
עם מספרים אלה:

9979221 - 15/1/71
7483145 - 25/2/71
17690491 - 26/2/71
13462432 - 26/2/71
19850310 - 28/2/71

מי שיכול למסור אינפורמציה בנושא
זה, מחבקש להודיע למזכיר.

ימי הולדת

19/5 - פס מנדז' יגורסקי
- עליזה חצור
21/5 - אלק קולינס
22/5 - חנה מסר

ימי נשואין

17/5 - בחיה ומאיר ריינס
22/5 - רינה ומיכאל כהן

10/5 - אילזה בן-חנור
- ג'ין ווטרמן
11/5 - דני גלזר
- חמיר שפרונג
12/5 - הרולד לופוב
13/5 - ליבי וינטרוב
- ורדה וינטרוב
- ריי דיויס
16/5 - יוני בן-חיים
17/5 - גליה גניסלב
18/5 - פיל גליק
- מקס מדר

4
זה איכפת לי

שני הדים הגיעו אלי מהאסיפה לפני שבועיים על הנושא של קבלת לא-יהודיים
כחברים בכפר-הנ שיא. כמובן אין לי שום כוונה להתייחס לנושא עצמו כי האסיפה כבר החליטה.

בחור הדיון השומש חבר אחד בביטוי "Herewalk" אני יודע שלא להשגדלו
אחרי מלחמת העולם הביטוי הזה אינו אומר הרבה. לכל יהודי שגדל בחקופה הנאצית והשואה
יש למילה זו השלכות רגשיות ביותר, כי רק הנאצים השתמשו בה, והשימוש היה במסגרת תכנית
שנועדה לא רק להוציא את היהודים מהחברה הגרמנית אלא להשמיד אותם. תיאוריה זו היתה
אחד מבסיסי הרעיון שלפיו הזכות לגרמנים לרצוח כל יהודי.

לכן נדמה לי שעל כל חבר להתחשב גם בהיסטוריה ולהזהר משימוש בביטויים שבהחלט
פוגעים, אף אם החבר עצמו אינו מרגיש בכובד הפגיעה.

הערה השניה היא לגבי הגישה: "זה הבית שלי ולכן..." זה הבית של כולנו
והצלחתנו חלויה בפשרה מתמדת בין הרצונות השונים של החברים בחור הבית הזה. מה שנותן
לחבר אחד הרגשת סיפוק של "בית" יכול להשפיע בצורה הפוכה בדיוק על חבר אחר. לכן
סיעון כזה אינו יכול להביא לתועלת בכל ענין שהוא שיש בו חילוקי דעות בין חברים על
בעיה חברתית.

מיכאל כהן

דו"ח ועדת החברה מ-19/4/71

לאחר שהתברר שמגמת ועדת החברה, לשלוח קבוצה לחו"ל (כפי שנעשה לפני שנתיים)
כרוכה בהרבה בעיות, והיתה עולה מעל המוקצב, החליטה הועדה לעשות נסיון ולשלוח משפחות
בודדות, לפי התור, לתקופה לפי רצונם שלא תעלה על 40 יום.
החלט להעלות את דמי הכיס מ-8 1/2 ל"י ל-12 ל"י ליום לחבר ולילד מעל גיל 12, ו-6 ל"י
לילד מתחת גיל זה.

לפי התקן האומר ש"החברים הנוסעים יספקו סכום שייקבע בכל שנה ע"י ועדת החברה
מחוך תקציבם האישי באותה שנה, לכיסוי חלק של דמי הכיס", קבעה הועדה סכום זה ל-100
ל"י, כמו לפני שנתיים.

הועדה החליטה שדמי הכיס מהווים הקצבה יומית הניתנת לפי מספר הימים שהחבר
נמצא בחו"ל. לכן דחתה הועדה בקשת חבר שרצה לנסוע לתקופה קצרה יותר, עם כל דמי הכיס
שהיו מגיעים לו לתקופה ארוכה יותר.

כל חבר יסע עם קבוצה מאורגנת ע"י סוכן הנסיעות ויחזור איתה.
כל חבר יסע על דרכון קבוצתי או על דרכונו האישי. איפה שניתן לסדר זאת יש
לחבר בחירה בין מספר תאריכים לנסיעה שלו.

לכן אישרה הועדה יציאתם של החברים הבאים, לפי היעדים המפורטים:

מש' אלמן - מנצ'סטר, אנגליה

קלמן לחוביץ - אירופה

אסתר ואילנה רוז - גלזגו, סקוטלנד

מש' שינגזיכט - לידס, אנגליה פריז צרפת (לפי בקשה מי וחדת)

מש' חצור - לונדון, אנגליה

נסיעה טובה

ועדת חברה

פסטיבל הזמר

לפני שנה נקלעתי לראשונה לתופעה שנקראת התכנסות סביב למקלט הטלביזיה במוצאי יום העצמאות, כדי לחזות בזמרים ובקהל שנמצאים בבנייני האומה, לרגל פסטיבל הזמר. אמר הדבר שעוד לפני שנים, בטרם נכנסנו לעידן הטלביזיה, הקשבתי להוכנית של אותו פסטיבל כשדור חי. זכור לי היטב הרגש העמוק שאפף מאורע זה ערב מלחמת ששת הימים, אולם במשך שנתיים בחו"ל שכחתי את הדבקות המיסטית שנדבקת לאיש הישראלי ברחוב בהתקרב חתרות מסחרית זו שמתימרת להציג הן כוחות חדשים בשטח הפזמון וההלחנה והן מיטב השירים הישראליים החדשים. דעתי הפרטית - וכמובן המערכת של עלון זה מסתלקת מכל אחראיות לדברים אלה - היא שהדבר היחיד שהציל את הפסטיבל דאשתקד היה הופעתם של להקת "הגשש החיוור" בשיר טפשי "מים לדוד המלך". טפשי אבל חמוד, תלבושת וולגרית וכלל לא משכנעת אך הומור בריא ומלא חוויות. כשהמצלמה הנודדת בחפוש אחרי פנים מעניינים חפשה את נשיא המדינה במצב של תנומה קלה הזדהתי איתו.

והשנה אזרחי עוז ולא נצמדתי ל"חיבה" הקטנה אלא הקשבתי לחלק הראשון של השידור ברדיו. איזה שעמום ואיזו רמה נמוכה! בהצגת הזמרים והשירים העלובים הותקף המנחה יצחק שמעוני באותו שעמום ואף הקהל בקושי התעורר למחיאת כפיים. לא היה שום סגנון ישראלי ברוב השירים; העיבודים היו קלוקלים ויומראניים מבלי לשכנע. רוב העבודה הוטל על מחופף בעל זרועות מתאגרף שהגיע בקושי לרמת רינגו סטאר (מתופף ה"חיפושיות") שאיננו נחשב לוויטואוזו בכלי זה. כותבי המילים הלכו בדרך של הפזמונים ה"פופולאריים" הלועזיים, מסתפקים בחצי חריסר מילים שלא קשה לזכור אותן. בשעה עשר סגרתי בשמחה את המקלט אך שנתי נדדה כי במוחי הדהדו דברי הפתיחה של המנחה: "שירים אלה נבחרו מחוך 700 שירים שנשלחו לוועדה הבוחנת". המח סולד מן המחשבה איך היו אלה שנפטלו אם התריסר שהגיעו לבנייני האומה היו כה ירודים. אולי הקדוש ברוך הוא יטה לנו אוזן מוסיקלית ויחולל איזה נס קטן ובשנה הבאה נזכה לפסטיבל של שירים ישראליים פשוטים, בלי עבודים גועליים שיצטינו בסגנון שהוא שלנו ולא של "האבנים המתגלגלות", "השמנת", "גבינת חנוכה" או כל להקה אחרת.

חבלי כתיבה

אני מתחיל להבין את הרגשותיהם של אנשים שיש להם טור קבוע בעיתונים ושחיים כל הזמן מתחת לאיום של תאריך ושעת אפס בהם הכתבה חייבת להופיע. יש פעמים כשהמדפיסה הקבוצית (אריאלה בע"מ) מציינת בשמחה (כי היא מתקשה לקרוא את כתב ידי): "מחר חג! אני כבר משכפלת, אחרת את המועד!" ואז על אף נקיפות מצפון אני מרגיש הקלה - "ברוך השם שאינני צריך לשבת ולכתוב משהו שיהיה בעל ענין לפחות לכמה חברים, או שמשקף את עמדותי בנושא מסוים שנראה לי חשוב ומעניין". ולעיתים אחרי שכתבת אתה מחכה לראות מה ששובש בהדפסה - אריאלה שכחה לשים פסיק פעמיים" או "מדוע הדפסת "תליתי במקום שליטי?" ואז אתה מופתע כשאתה נחקל בתגובות חברים כגון: "מה, אתה שוב כותב? קלואי שהסקת את המסקנות הנכונות". או מה שהוא יותר משמח כגון "לא רע הפעם - צחקתי פעם אחת אבל אילו הייתי במקומך הייתי יוצא לחופש עד שיעבור זעם. מה שכתבת על ענף פלוני ועל חבר אלמוני יגרום למשפט לינון אם ימצאו אותך ביומיים הקרובים". כמה טוב להתקל בעדוד גלוי כזה. אבל יש גם קצת סיפוק בזה למרות שמה שעשיתי מצטיין בשגיאות שבוטלות בפני עיניך מן הרגע שהוא מופיע בדפוס. ולפני שנעזוב את ענין הכתיבה רצוי לציין שעורכת עלון זה שכה הצליחה במשך השנה האחרונה איתנה בדעתה להתפטר בזמן הקרוב. עלונו הפך למבוקש בקיבוצים השונים הודות למאמץ הבלתי פוסק שצפורה השקיעה בכתיבה, עריכה, הגהה ודאגה. המאמץ לחבר אחד הוא קשה מנשוא ובכוונתנו לחפש מספר חברים שמוכנים לקחת חלק בעבודת צוות כמערכת. האם יש מתנדבים? גם אתה יכול להיות כחב עתון! גם לך יוגד: "שוב כתבת כל כך הרבה שאי אפשר להדפיס את הכל...!"

יש המשך ...

יש בקרבנו הרבה חברים שרוצים בחגים ומועדים שתוכנם ובצועם מדברים אל לבם אך אינם מוכנים בשום פנים ואופן לעזור בעריכתם. הם אשה יגידו: "איך יתכן שהפקדת חג זה בידי חברת הילדים או "למה פנית לצעירים אלה לבצע טכס כזה?" וזה כמובן כמעט באותה נשימה עם משפט חוזר: "עלינו לשחק את הבנים ולהרחיב את מעגל הפעילים".

מדיניותי היא פשוטה: "אני מעדיף מבצעי ומתכנני חגים ומועדים שמוכנים לקבל את האחריות בלי תמרוני התחמקות, ולמרות שחוסר הנסיון יוריד מן הרמה שחברתנו כבר מחייבת, מאשר לפנות לאותם סוסי מלחמה שיודעים לבצע אך עצם השתתפותם בארועים אלה מונעת הפעלת צעירים. רכישת נסיון הוא תהליך של זמן, שגיאות ("רבא גלט" באידיש) ושל למוד איטי מן הכשלונות. כמובן שאם ניתן להרכיב צוות חג המורכב מצעירים ואחד ה"יודעים" הותיקים - זה הפתרון הטוב ביותר, בתנאי שאותו חבר ותיק יודע מחי לשחק ומחי לא לתקוע עצה מיותרת אפילו שהוא יודע שרעיונותיו טובים פי כמה מאלה של ה"ירוקים".

ולא לה שמשוגעים להתנדב לעזור בחגים מודעה על משרות פנויות:
מבוקשים אחראים ל - א) יום ההתיישבות; ב) ראש השנה; ג) יום הכפורים;
ד) סוכות, וכמובן אנשים מושכים בעט בעט למערכת "דברי הכפר".

כמה עולה תרבות קנויה

קיבוצים רבים, לפחות באזורנו - הגליל המרוחק - הגיעו למסקנה שאפילו אם הם נהנים מחקציב תרבות גדול יחסית לא יוכלו להרשות לעצמם להזמין הרבה אמנים לאיזה ערב ששי רגיל. לחגים, כגון, שבוע של פסח, חנוכה או ימי סוכות ניתן לתחוב יד בכיס המתרוקן ולהזמין משהו בעל שם. אם כי נראה שהטעמים היום כה שונים ומנוגדים ששום תוכנית לא חספק את כל שכבות הציבור. שתי ההופעות שהיו לנו בימי פסח עלו לנו כ- 1500 ל"י יחד. מה? להקה ששרה באלדוד אנגליות ומרקיד עלו סכום כזה? פשוטו כמשמעו: האמנים מעריכים את עצמם בסכומים שמחייבים שיופיעו באולם אילת-השחר כשקהל של אלף פלוס רואה אותם. חשבתי מזמן שכדאי שנדע כמה הנצטרך לשלם עבור "שעה בקושי" של אחד מגדולי הנידור או הזמר של ארצנו העניה והחלוצית. לכן לפניכם רשימה מקוצרת: -

ברצונכם לשמוע את רבקה זוהר? המחיר 1600 ל"י. בזול רבות! אתה מתפקע משיקה אופיר? אפשר להזמין תמורת 1300 ל"י. אין הנחות לקיבוצניקים! זה לא "המשביר לצרכן"! אתה אוהב את אריס סאן? שלם נא 1500 ל"י! שלישית "הצרוף המקרי" (מעולם לא שמעתי עליהם!) רק 1000 ל"י. מה זה משנה אם הם שרים או מכבסים כביסה על הבמה. שלם! רגע. אמרת גדי יגיל? הוא בחור חמוד באמת ומצחיק, במיוחד כשאתה משלם לו 1600 ל"י. שלמה ארצי צנוע: 1200 ל"י.

מ שום מה אריק אינשטיין והצ'רצ'ילים מוכנים להופיע יחד תמורת 1400 ל"י, אולם להקת פקוד דיזינגוף מבקשת עוד 100 ו הם גורפים 1500 ל"י בעד התענוג. פריט מעניין ברשימה הוא "היאטרון בובות - 600-1500 ל"י. האם זה חלוי במספר בובות או מספר מושכי החושים או מה? תפסתי משהו זול ומצאתי "קוסם - יהודה קרביץ 200 ל"י". איזה מין קוסם זה לוקח רק 200 ל"י? ברשימת נגנים - נמרוד טנא - 200 ל"י. איזה כלי מנגן הוא במחיר זה? מפוחית פה, חלילית, מסרק ונייר פרגמנט? וכשאני עושה חשבון על מה שגרם לנו הנאה גדולה ביותר אני מגיע למסקנה שהיתה זו תרבות ביתית - ערבי תקליטים, מסיבות צנועות, הצגות ילדים וכו'. מעתה, רבותי, אם אתן ערב תקליטים אבקש את הנהלת החשבונות לזכות את ועדת התרבות ב- 100 ל"י - אני צנוע ועדיין לא מוכר.

אריק

19/4/71

אחד הקבוצות והקיבוצים

לכבוד
חברי כפר-הנשיא

חברים יקרים!

הנידון: אימוץ משפחות מעולי רוסיה

בחודשים האחרונים גבר זרם העליה מברית המועצות והגיע למספרים אשר טרם ידענו מכמותם. העולים המגיעים באים כמשפחות וכבודדים צעירים ומבוגרים, בעלי מקצועות חופשיים ואחרים.

נדמה כאילו נפתח סדק צר במסך אשר היה סגור זה שנים רבות ואין אנו כחברי תנועה יכולים להתעלם מן הנעשה ומן ההשתלבות והצורך בעזרה לקליטתם של העולים הללו. לא נעלם בודאי מידיעתכם שהמוסדות הבנויים לקליטה בארץ מופעלים על ידי אנשים אשר מקצועם בכך ולא תמיד מקדישים את תשומת הלב ותוך יצירת קשר אישי ורגשי אל העולה המגיע - וזה האחרון נתקל לעיתים קרובות בהסתגרות של הוותיקים בארץ ובחסר ידיעה להיכן יפנה לעזרה.

איננו ספק שהרקע וארץ המוצא של העולים מאחורי מסך הברזל אינם גורם תורם לאפשרויות קליטתם של עולים אלו בקיבוצים - אך לא בכך נדרשת היום פעולתנו ואין כמדומה לי הכרח שנגדיר את פעולתנו בקרב עולי ברית המועצות כפעילות אשר מטרתה לקלוט העולים בקיבוצים.

ההיפך הוא הנכון, עיקר הפעולה מכוונת (באם ימצא מבינינו חברים הנכונים לכך) לעזרה בקליטתם הפיזית והחברתית של העולים בארץ. עזרה זו יכולה להיעשות על רקע אישי והננו נתבעים על כן ליצור קשר זה.

ברית התנועה הקיבוצית החליטה על הערכות לקראת פעולה בשטח העזרה לקליטת עולי ברית המועצות בארץ ואף גויס חבר משלנו לעבודה זו. (כמו גם חברים מתנועות אחרות) הפעולה תתבסס על שנימו מוקדים - האחד והחשוב - אימוץ משפחות עולים הנמצאים במרכזי קליטה או ברכוזים עירוניים ע"י משפחות בקיבוצים המוכנות לעשות זאת. והשני - אידוח של קבוצות עולים באירועים בקיבוצים בשמחות וחגים.

אנו מתכוונים לארגן כרססת של משפחות המוכנות לאימוץ משפחות עולים מרוסיה ולהתחיל לכוון וליצור את הקשרים בין המוכנים לעזרה לבין הזקוקים לה. על לוח המודעות בקיבוצכם חלוצה רשימה (או שהשיטה במשקכם היא אחרת) ומשפחות המוכנות לקחת חלק במבצע אימוץ זה מתבקשות להרשם.

הרשימות תועברנה למזכירות האיחוד ומכאן להתאחדות עולי ברית המועצות - השלב השני יהיה טופס עם פרטים אשר המשפחה תקבל מן ההתאחדות ובו תתבקש לתת את הפרטים המבוקשים כדי לנסות להתאים את הקשרים ככל שניתן.

בהתרכז הנתונים בהתאחדות תופנינה המשפחות מן הקיבוצים אל המשפחות מעולי רוסיה הנמצאות ברכוזים בסביבות הקרובות לקיבוץ בו המשפחה המאמצת אך אשר לפרטים תקבלו אותם בודאי ביתר פירוט מן ההתאחדות.

באם נראית לכם הפעולה כחשובה והנכם מוכנים לתרום לה מזמנכם ומיכולתכם, אנא שקלו פעם נוספת לפני הרשמכם ולאחר מכן הרשמו.

בברכת חברים

אברהם כץ
מזכיר פנים